

afsluttede aftale henstillingen om at organisere et sundheds- og medicinsk forskningsår. Ukraines resolutionsforslag med den af Ceylon foreslåede ændring blev derefter

enstemmigt vedtaget i udvalget og bekræftet i plenarforsamlingen, ligeledes enstemmigt, den 5. december 1958.

IX. Spørgsmål vedrørende ikke-selvstyrende områder og formynderskabsområder.

1. Formynderskabsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 13).

4. udvalg besluttede på et tidligt tidspunkt under generaldebatten om formynderskabsrådets beretning at behandle spørgsmålet om Cameroon under britisk og fransk administration særskilt, dog ikke som et særligt dagsordenspunkt. En redegørelse for dette spørgsmål findes gengivet i nærværende beretning, spalterne 597-601.

Generaldebatten om formynderskabsrådets beretning giver ikke anledning til særlige bemærkninger. Ingen af de nordiske lande deltog i debatten. Ved afslutningen af drøftelserne forelagdes resolutionsforslag om følgende emner:

1. Indien m. fl. fremsatte et resolutionsforslag om formynderskabsområdernes opnåelse af selvstyre eller uafhængighed. Ifølge forslaget bekræfter plenarforsamlingen på ny sine tidligere resolutioner 558 (VI), 1064 (XI) og 1207 (XII), i hvilke de administrerende magter opfordredes til at give et skøn over de tidsfrister, der kræves for opnåelse af selvstyre eller uafhængighed for en række formynderskabsområder. Endvidere anmodes de administrerende magter om, i de tilfælde, hvor det ikke allerede måtte være sket, at fastsætte foreløbige mål og tidsfrister for gennemførelse af konkrete foranstaltninger på det politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige område for derved at skabe grundlag for en hurtig opnåelse af selvstyre og uafhængighed for de tilbageværende formynderskabsområder.

Hertil fremsatte Sovjetunionen ændringsforslag gående ud på at fastsætte fristen for Tanganyikas og Ruanda-Urundis opnåelse af uafhængighed til 5 år, og fristen for de øvrige tilbageværende formynderskabsområders opnåelse af uafhængighed til

10 år. De 2 sovjetiske ændringsforslag afvistes af de administrerende magter, medens såvel den amerikanske som den britiske repræsentant erklærede sig rede til at underkaste det af Indien m. fl. fremsatte resolutionsforslag en realitetsdrøftelse, forudsat at forslagsstillerne indvilgede i at slette henvisningerne til tidligere resolutioner om fastsættelse af endelige tidsfrister. Som et forsøg på at gøre det indiske resolutionsforslag acceptabelt såvel for de administrerende magter som for de oprindelige forslagsstillere fremsatte Chile et ændringsforslag, der bl. a. slettede henvisningerne til de tidligere af plenarforsamlingen vedtagne resolutioner. De videre drøftelser viste imidlertid, at det ikke var muligt at nå til enighed om en for alle parter acceptabel tekst, og de enkelte ændringsforslag blev derfor sat til afstemning.

Ved afstemningen faldt begge de sovjetiske ændringsforslag, idet henholdsvis 18 og 22 stemte for, medens henholdsvis 34 og 31 stemte imod (heriblandt Danmark, Norge og Sverige); Finland og Island undlod at stemme. Det chilenske ændringsforslag blev ligeledes forkastet, idet 26 stemte for (heriblandt Danmark, Finland, Norge, Sverige, Storbritannien og USA), 33 stemte imod (heriblandt Island), medens 12 undlod at stemme (heriblandt Belgien og Frankrig).

Resolutionsforslaget blev derefter vedtaget i den af Indien m. fl. foreslåede tekst med 47 stemmer, 18 imod, medens 6 afholdt sig fra at stemme. Danmark, Finland, Norge og Sverige stemte sammen med de administrerende magter imod forslaget i lighed med, hvad man havde gjort på tidligere plenarforsamlinger, hvor spørgsmålet om fastsættelse af endelige tidsfrister for formynderskabsområdernes opnåelse af selvstændighed har været behandlet generelt.